

KERK & Leven

17

2022

WEEKKRANT

27 APRIL

JAARGANG 83

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Okra Sint Franciscus ontmoet de Protestantse kerk

Op 4 april waren de leden van OKRA Sint Franciscus uitgenodigd voor een kennismaking met de Protestantse Kerk van België in Leuven. We werden hartelijk ontvangen door dominee Ernst Veen in zijn kerk, de Mariakapel in de wijk Matadi in Heverlee.

Dominee Veen vertelde uitvoerig over zijn kerk en de wijze waarop protestantse christenen hun geloof beleven. Wie zich verwachtte aan uit systematische (saai?) uiteenzetting kreeg ongelijk. De dominee maakte als het ware een wandeling door de mooie tuin van zijn kerkgenootschap en wees ons op allerlei verrassende, voor ons minder bekende bomen en planten.

Vooreerst de naam: volledig luidt die 'Verenigde Protestantse Kerk in België te Leuven'. Elke woord is belangrijk. 'Verenigd' betekent dat veel verschillende kerken, met verschillende stijlen en opvattingen zich verenigd hebben. Zo zijn er die een meer letterlijke lezing van de bijbel aanhouden, anderen een meer liberale interpretatie en er zijn ook vrijzinnige protestanten.

Bij wijze van voorbeeld: als je in het evangelie leest dat Jezus op het water wandelt, dan kan je dat letterlijk lezen, want Jezus is God en die kan alles. Maar je kan het verhaal ook lezen als symbolisch voor de bedreigingen waar mensen mee te maken

hebben (de zee is een alles verwoestende kracht) en er op vertrouwen dat Jezus sterker is dan de duistere krachten die ons bedreigen.

Ook protestant is geen eenduidig begrip. Meestal begrijpen we dat als 'iemand die protesteert': protesteren is meestal 'tegen' zijn. Dat is het ook, maar een betere lezing is pro -testare, : het Latijnse testare betekent getuigen, opkomen voor en het Latijnse 'pro' is inderdaad voor iets zijn. Zo zijn pro-testanten christenen die, sinds de opkomst van de reformatie in de zestiende eeuw, opkomen voor iets.

Voor wat komen zij op? Het antwoord hierop is zeer belangrijk voor protestanten. Zij kiezen voor 'Alleen de schrift' en 'Alleen de genade'.

Alleen de schrift

Elke gelovige mag zelf de schrift lezen. In de zestiende eeuw, dank zij de boekdrukkunst, konden steeds meer mensen zelf de schrift lezen, iets wat door de katholieke kerk verboden werd. De Bijbel kwam ook beschikbaar in de taal van het volk. Maarten Luther, een monnik, streefde naar een hervorming van de kerk onder meer door de gelovigen zelf in contact te brengen met de bijbel. Hij

heeft daar zelf veel toe bijgedragen door zijn vertaling van de bijbel in het Duits. Protestanten zijn niet afhankelijk van de interpretatie van de bijbel door de leiding van de kerk maar ze vormen zich zelf een oordeel. De bemiddeling van een priester is niet nodig. Niemand moet ons komen vertellen wat we moeten geloven

Ook voor andere aspecten van het geloof is de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de gelovige tegenover God de kern van het protestantisme. Er is dus geen biecht-sacrament want de gelovige is zelf persoonlijk tegenover God verantwoordelijk voor zijn zonden. Het huwelijk is geen sacrament zoals in katholieke traditie waar de priester

het huwelijk inzegent en aangenomen wordt dat daardoor God zelf dit huwelijk bekrachtigt. In het protestantisme wordt er gebeden voor de trouwers en wordt Gods zegen gevraagd, maar de verantwoordelijkheid ligt volledig bij hen. Ook bij morele en maatschappelijke problemen (abortus, euthanasie...) is er in het protestantisme geen 'leerzeg' (dat aangeeft hoe men moet denken). Dat brengt mee dat er heel veel verschillende opvattingen naast elkaar bestaan.

Alleen de genade

In de tijd van Luther was er in heel de kerk een grote geldstroom vanuit alle hoeken van het christendom naar Rome. De paus had enorm veel geld nodig voor de bouw van de nieuwe Sint Pietersbasiliek. Daar was een ingenieus systeem voor uitgewerkt: men kon de straf voor zijn zonden afkopen door een som te betalen aan de priesters: een aflaat. Men kon die kopen voor zichzelf of voor overledenen. Zo ontstond er een hele handel, iets waar Luther fel tegen protesteerde. Een christen kan zijn zielenheil niet kopen door te betalen voor een aflaat, meer zelfs, men kan zijn zielenheil niet verwerven door goede werken te doen, alleen de genade van God brengt ons heil.

Dominee Veen liet ons ook rondkijken in zijn kerk en wees daarbij ook op andere belangrijke aspecten van zijn geloofsgemeenschap.

Pas in 1816 was er voor het eerst een eigen gebouw voor de protestanten in Leuven. In 1902 kon de protestantse kerk terecht in het anatomisch amfitheater aan de Kapucijnenvoer. Precies 100 jaar later, in 2002 moet zij die helaas weer laten omdat een deel van het dak is ingestort. Na een periode van zoeken werd een kerkruimte gevonden eerst in de Sint Antoniuskerk, daarna in de crypte van het Jezuïetenklooster en tenslotte in de Mariakapel te Heverlee. De kapel werd in

1958, in de toen nieuwe Matadiwijk, gebouwd en de abdij van Park verzorgde er liturgische vieringen. De kapel werd 'ontwijd' want een protestantse gebedsruimte is niet gewijd. Het grote kruis vooraan in de kerk is een houten kruis, maar er hangt geen lijdende Christus aan. Waarom? Belangrijker dan het lijdende van Christus is zijn leven en zijn prediking tijdens zijn leven.

Je ziet in de kerk ook geen heiligenbeelden, want het protestantisme vereert geen zaligen en heiligen en er wordt niet tot hen gebeden. Ook Maria, de moeder van Jezus wordt niet vereerd of aanbeden. De nadruk ligt op haar menselijkheid en haar vrouw-zijn

Bij het binnenkomen van de gebedsruimte zien we, naast de paaskaars, vooral de geopende bijbel.

Andere kaarsen en wierook zijn er niet te zien of te ruiken. Er is alleen de paaskaars die elk jaar met Pasen vernieuwd wordt. Maar, zo zei dominee Veen, hier kunnen we misschien iets leren van de katholieke traditie. Wij kennen alleen het woord dat rationeel en scherp is. Rituelen bewerken iets dat het woord alleen niet kan. Een ritueel drukt het geheim uit, maar laat het toch intact. Rituelen kunnen meer dan het woord alleen.

Protestanten kennen geen zeven sacramenten, slechts twee, de doop en het Heilig Avondmaal. In de viering van het Heilig Avondmaal ontvangen allen brood en wijn. De plaatselijke kerken hebben een grote autonomie om over veel zaken zelf te beslissen. Zij kennen geen centraal bestuur dat door een paus geleid wordt.

Na deze boeiende kennismaking konden we nog samen genieten van een heerlijke, warme tas koffie. Denise Meeus gaf uitleg bij de vraag van Caritas International om steun aan de bevolking van Oekraïne. Dankzij de omhaling bij de aanwezigen, aangevuld en naar boven afgerond door de OKRA-kas, kan

400 euro aan deze actie worden geschonken.

Daarmee kwamen we terug bij het begin van de toespraak van dominee Ernst Veen die een gebed voorlas dat geschreven werd door Maarten Luther. Het kan zeer goed passen bij onze gedachten aan de vele ontheemde en vermoorde mensen in Oekraïne

Avondgebed van Maarten Luther

Heer, blijf bij ons, want het is avond en de nacht zal komen.

Blijf bij ons en bij uw ganse kerk aan de avond van de dag, aan de avond van het leven, aan de avond van de wereld.

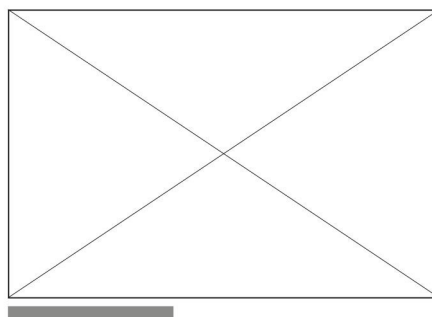
Blijf bij ons met uw genade en goedheid, met uw troost en zegen, met uw woord en sacrament

Blijf bij ons, wanneer over ons komt de nacht van beproeving en van angst de nacht van twijfel en aanvechting de nacht van de strenge, bittere dood.

Blijf bij ons in leven en in sterven in tijd en eeuwigheid. Amen

JefSnaet

Bij het begin van de bijeenkomst zong Mark Vermaercke het protestlied dat hij gemaakt heeft naar aanleiding van oorlog in Oekraïne. De tekst van dit lied kan je lezen in Kerk&Leven van 30 maart.

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.trevipus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN
Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tienssteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 1 mei
3e zondag na Pasen
32 jaar orgel
10 u. Woord en communiedienst
Gedachtenis aan **Martine Celerier**
Jaargetijde voor de Heer **Adriaan Hendrikx** vanwege Wille-
mien Van Itterbeek en kinderen
Voorganger: Lieven Dries
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Guy Saenen
Orgel: Anna Rusakova

Zondag 8 mei
4e zondag na Pasen
10 u. Woord en communiedienst
Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: François Barrette
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumer

DON BOSCO

Zondag 01 mei Feest van de Arbeid
Zondag 15 mei
Donderdag 26 mei Hemelvaartsdag

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de vieringen, ook als die

wegvallen, aan de parochianen. Op de website www.ademtocht.be zijn de teksten ook terug te vinden.

SINT-ANTONIUS

Zondag 1 mei
3de zondag van Pasen C
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: pater Luc Van den Wijngaert
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: pater Luc Van den Wijngaert
Beelden: Hubert Gorissen

Zondag 8 mei
Engagementsviering vormelingen
Intenties: Sabine Vanmol, moeder van Viviane Boets en voor haar schoonzus Els Nolf
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: pater Walter Verhelst
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: vormelingen
Homilie: pater Walter Verhelst
Beelden: Hubert Gorissen

EEN TOEKOMST VOOR ONZE AARDE

Zondag 22 mei in Leuven

Levensbeschouwelijk Leuven stelt zich voor aan het publiek
Klimaatverandering is niet alleen iets van wetenschappers. Het is een thema dat ons allemaal raakt, het is een verantwoordelijkheid voor iedereen.

Het gaat ook over onze waarden.
Wat vinden we belangrijk?
Hoe kijken we naar onszelf en naar anderen, als mens en naar onze plek in de wereld?
Wat staat er precies voor ons en voor volgende generaties op het spel?
Welk appel doet dat op ons?

Klimaatverandering roept dus ook levensbeschouwelijke vragen op. Het is niet alleen een wetenschappelijke en technische kwestie maar ook een morele kwestie.

We organiseren een **interlevensbeschouwelijke ontmoetingsdag** in Leuven rond het thema **"Een toekomst voor onze aarde"**. We nodigen jullie uit om "sportief" kennis te maken met de veelheid van levensbeschouwingen die actief zijn in Leuven en hoe ze willen zorg dragen voor de leefbaarheid van onze aarde.

Je fietst of wandelt van halte tot halte. Op elke plaats word je getriggerd om vragen te beantwoorden. Je gaat letterlijk op "zoek" naar antwoorden. Klein en groot zoeken mee. En je wordt ook nog uitgenodigd om onderweg de handen uit te mouwen te steken.
Vanaf 16.30 u wordt iedereen verwacht op de binnenplaats van Abdij van Park in Heverlee.
We maken een "gemeenschappelijk" kunstwerk met alle deelnemers en met alle vertegenwoordigers van de haltes.

En we maken bekend wie de 3 prijswinnaars van de dag zijn.

Praktisch:
Wanneer? Zondag 22 mei
Zoektocht: Tussen 12.00 en 16.00 u
Waar? Vertrek aan de studentenmoskee IMSAL, vanaf 12.00 u (Rij-schoolstraat 23, Leuven)
De haltes zijn verspreid over Leuven centrum en de rand van Leuven. Je stelt zelf je route samen.
Afsluitmoment: Vanaf 16.00 u in Abdij van Park in Heverlee

Deelnemende groepen en organisaties:
Bahá'i gemeenschap, Huisvande-Mens, Al Fath moskee, Imsal moskee, Al Ihsaan moskee, Al Salam moskee, Pastorale zone "Leuven aan de Dijle", Hindoe gemeenschap, Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, St. Martha & St. Mary's Anglican Church Leuven, Verenigde Protestantse Kerk Leuven, International Church of Evangelicals in Leuven, Chinese Protestant Church of Leuven, Vredeskerk Sint-Michiel, English speaking University Parish (EUP), PARCUM, KU Leuven Lifestance Network, GrenzenbewegenLeuven, Orbit vzw, Agentschap integratie en inburgering, Beweging.net Leuven, stad Leuven dienst diversiteit en gelijke kansen.

Inschrijvingen:
Iedereen is welkom om mee te doen, maar een inschrijving is belangrijk voor een goede voorbereiding en organisatie: grenzenbewegenLeuven@gmail.com

Meer info: Lydia Van Hirtum - lydia.vanhirtum@bewegingen.net
0477 46 27 53

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Don Boscocentrum "Ademtocht"

Richtingwijzende woorden werden ons gegeven maar al te dikwijls werd het oorspronkelijke vuur uitgeblust. Gelukkig is er altijd wel iemand, die de vergeten woorden weer in ons wakker roept. Iemand waarin God zich uitsprekt, even fel en onweerlegbaar als toen. Dan trilt de aarde weer en huiveren wij voor onze opdracht. Tegelijk is er weer leven dank zij het onuitputtelijke goede, dat deze wereld schraagt. En we staan weer op, gelouterd. En we trekken op naar de juiste kant!
Jef Wauters 11 maart 2012 Don Bosco

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum**. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtocht.

Data 2022 meditatiegroep:
Maandagen van 20u tot 20.30u - Vrijdagen van 10u tot 10.30u

April 2022 :Maandag 25 en vrijdag 29 april
Mei 2022 : Maandagen 9 en 23 en vrijdag 13 en 27 mei
Juni 2022 Maandagen 6 en 20 vrijdag 10 en 24 juni

Katrien Rombouts
Leopold Béosierlaan 23, 3010 Kessel-Lo
GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

DON BOSCO PAROCHIE
TUSSENTIJDSE ZONDAG 3 APRIL 2022

De inspiratie komt van twee kanten. Oikomene-achterhoek (twee parochies in Nederland) en vanuit de Franciscaanse spiritualiteit. (Tau)

Een mooie frisse zondag gewenst. Lieve Neukermans

Stapsteen voor de vijfde week: Sta stil bij je vriendschaps- en liefdesrelaties. Doe het bewust een week lang.

Vijfde zondag in de veertigdagentijd

Jezus ging naar de Olijfberg, en vroeg in de morgen was Hij weer in de tempel. Het hele volk kwam naar Hem toe, Hij ging zitten en gaf hun onderlicht.

Toen brachten de schriftgeleerden en de farizeeërs een vrouw bij Hem die op overspel betrapt was. Ze zeten haar in het midden en zeiden tegen Jezus: 'Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt toen ze overspel pleegde. Mozes draagt ons in de wet op zulke vrouwen te stenigen. Wat vindt U daarvan?'

Dit zeiden ze om Hem op de proef te stellen, om te zien of ze Hem konden aanklagen. Jezus bukte zich en schreef met zijn vinger op de grond. Toen ze bleven aandringen richtte Hij zich op en zei: 'Wie van jullie

zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen.'

Hij bukte zich weer en schreef op de grond.
Toen ze dat hoorden gingen ze weg, een voor een, de oudsten het eerst, en ze lieten Hem alleen, met de vrouw die in het midden stond. Jezus richtte zich op en vroeg haar: 'Waar zijn ze? Heeft niemand u veroordeeld?'
'Niemand, Heer,' zei ze.
'Ik veroordeel u ook niet,' zei Jezus. 'Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer.'

Johannes 8, 1-11 Bron: Bijbel in gewone taal

"Het kwade in een ander werkt als een spiegel waarin ik mezelf kan zien. Maar ik weiger om mij daarin te herkennen en te erkennen:

'Ook ik ben een zondaar.'
Die erkenning tast mijn zelfbeeld aan van gave, goede mens.

Onbarmhartigheid heeft een narcistische trek. Jezus legt die feilloos bloot met de uitnodiging tot de verontwaardigde omstaanders:

'Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen.'

Nu druipen ze af door die confrontatie met zichzelf. Onbarmhartigheid blijkt dan ook tegelijk blindheid te zijn voor eigen falen. Of mogelijk eigen falen, want niemand weet hoe sterk hij is als het crop aan komt."

WIJ DELEN EEN TAFEL VAN SOLIDARITEIT, LIEF EN LEED

Icoon Intrede in Jeruzalem (Bijbel in 1000 seconden)

Gezegend het licht van deze morgen.
Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt.
Gezegend ieder van u, om wie je bent, om wat ons samenbrengt,
in naam van wie wij noemen: Vader-Moeder, Zoon en heilige Geest.

Inleiding

Vaak geven ‘verloren’ mensen, zij die lijden onder structureel onrecht, een aanzet tot systeemverandering.
In de soberheid ontdek je de kracht van het delen, breek je doorheen alle onmacht.
De tafel van solidariteit opent de harten van allen die zich niet neerleggen bij enige vorm van onrecht. Het minste dat wij geven laat het wonder geschieden.
Gemeenschap groeit rondom een tafel waaraan lief en leed worden gedeeld.

Vandaag vieren we Palmzondag met de lezing van **Jezus** die Jeruzalem binnen treedt op een ezel. Niet hoog te paard zoals een koning maar op een ezelsveulen als een dienaar van mensen..
“Hoor, Israël.” Jezus heeft gehoord. Hij onderhield de Thora, de

daad bij het woord, **werd lijdende dienaar.**

Dienaar van mensen worden, komt helemaal overeen met het **thema van Broederlijk Delen.** Wij worden aan alle kanten uitgenodigd om mee in die beweging te stappen van delen en dienen en zo de 25% revolutie op de eerste plaats te zetten.

Met Palmzondag wordt de goede week ingeluid, de **passieweek.** Passie niet in de betekenis van hartstocht maar in de betekenis van menselijk lijden, te lijden hebben. Jezus bereidt ons voor met de aankondiging dat Hij, de Mensenzoon veel zal moeten lijden. We worden uitgenodigd de weg van Jezus te volgen door zijn lijden naar de verrijzenis. Van Witte Donderdag met het Laatste Avondmaal, over Goede Vrijdag met de kruisweg, kruisdood en graflegging naar de verrijzenis met Pasen toe.

Maar ook passie is niet ver weg als we denken aan het Lijden van Jezus, dit is een daad van Liefde. De **kerkvader Ireneüs van Lyon** schrijft: “Vanwege zijn oneindige liefde werd Christus zoals wij (mens), om ons helemaal om te vormen naar zijn beeld.”

Bij Jesaja horen we dat we mogen vertrouwen op God. Hij leidt ons naar de weg van geweldloosheid. Die boodschap kan tellen in tijden van oorlog. De dienaar, hier Jesaja ontvangt dit woord en luistert ernaar met volle overgave. Jezus maakt dit tot het fundament waarop hij zijn leven bouwt.

Gebed over de palmtakken

Zeg het met palmtakken dat je Hem die beeld is van ‘Ik zal er zijn voor u’ wil binnenlaten in je leven. Zeg het met palmtakken dat je de Gekruisigde, de Verrezenen wil binnenlaten in je samenleven. Zeg het met palmen dat je je verbindt tot een nieuwe manier van leven waar

het geknakte riet niet gebroken en de kwijnende vlaspit niet gedooft wordt, waar recht wordt gedaan aan de minsten, waar alles spreekt van breken en delen.

Carlos Desoete

Eerste lezing Uit- Jesaja 50,4-7: vertrouwen in God die helpt

God de HEER heeft mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigen moed in te spreken.
Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot mij en ik luister met volle overgave. (...)

Tweede lezing: Uit het t Evangelie: Lc.19,28-40

In die tijd trok Jezus verder en reisde naar Jeruzalem samen met zijn leerlingen.
Hij zei tegen twee van zijn leerlingen: ‘Ga naar dat dorp daar. Jul- lie zullen daar een jonge ezel zien, die vastgebonden staat. Breng hem naar hier.

De leerlingen brachten de ezel bij Jezus. Ze legden hun jassen op de rug van de ezel, en lieten Jezus erop zitten. Andere leerlingen legden hun jas op de weg. Zo ging Jezus naar Jeruzalem. Toen hij van de Olijfberg begon af te dalen, werden al zijn leerlingen blij. Ze dankten God voor alle wonderen die ze gezien hadden. Ze juichten en riepen: ‘Leve de koning, de man die door God gestuurd is! Vrede in de hemel en alle eer aan God!’

C. Leterme uit Bijbel in 1000 seconden.

Voorbeden - Acclamatie: keer u om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Ik heb mij niet verzet. Ik ben niet teruggedeinsd” zegt de profeet. Vandaag zijn wij geroepen om keuzes te maken én de consequenties ervan te aanvaarden.

Bidden wij tot God die met ons is:

Voor allen die elke dag opnieuw op

weg gaan en zich inzetten voor een betere en rechtvaardige wereld.
Dat zij standhouden en niet ontmoedigd raken door kritiek en tegenwerking.

Voor allen die op weg gingen, in hun engagement ontgoocheld werden en zich gekwetst hebben teruggetrokken.
Dat ze vriendschap ontmoeten en bondgenoten die hen bemoedigen.

Voor de jongeren in Senegal die hun eigen weg gaan in landbouw-technieken, soms dwars tegen alle tradities in. Zij zorgen niet alleen voor de natuur maar ook voor gezondheid.
Dat zij onderweg steun en bemoediging krijgen.

Voor onszelf.
Dat wij, ondanks kritiek en tegenwerking, deel blijven van de 25%-revolutie die zich inzet voor een rechtvaardige wereld met respect voor de grenzen van onze planeet.

Tafelgebed

De tafel van solidariteit wordt gedekt want U bent een God van bevrijding. Jezus wilde dienend in het leven staan. Tot het uiterste heeft hij dit gedaan, ook toen de kruisdood hem wachtte.

De tafel van solidariteit staat ook voor ons gedekt. Wij met onze aarzelende stappen, met de twijfels in ons hart. Maar U kan ons aanvuren met uw drijvende kracht, de geest van Jezus.

Communie tekst

Palmzondag is het begin van een riskante weg. De schaduw van het kruis is er al. Wie meegaat, botst op tegenstand. Wie zich engageert, moet telkens opnieuw kiezen. Maar ook de hoop die Hij ons bracht mogen we hier ter sprake brengen. Laten we deze gedachte delen met elkaar in het brood.

Bezinning

Met Palmzondag wordt normaal het hele

lijdensverhaal gelezen, maar we vonden dat de tekst van **Ernesto Cardenal**, priester, bevrijdingstheoloog, dichter en minister van Cultuur in Nicaragua, zo mooi verwoordt wat het Lijden van Jezus betekent alsook het lijden van mensen.

Mijn God, mijn God waarom hebt Gij mij verlaten?
een karikatuur ben ik, geen mens, mikpunt van spot,
...ik kreeg een nummer in mijn huid, ik ben niemand meer,
naakt word ik naar de gaskamer gedreven, Ze verdelen mijn kleren en mijn schoenen,
...ik schrei op het politiebureau, in de rechtszaal, de folterkamer, het weeshuis.
Ik ben radioactief besmet iedereen is bang en ontwijkt me.

Maar eens zal ik mijn broeders over U verhalen
ik zal U prijzen op onze bijeenkomst
mijn liederen klinken op uit een groot volk
de armen gaan aan tafel, ons volk viert feest,
het nieuwe volk dat wordt geboren.

Slotlied: Jij die bent “Ik zal er zijn voor u”.

Jij die bent “ik zal er zijn voor u”
Naam die zin is van ons leven.
Wees nabij, word zichtbaar hier en nu.
Groei in ons, kom in ons tot leven.

Zegen: Mogen wij allen gesterkt door ons engagement de volgende stap zetten op onze weg naar Pasen vol hoop om deze lijdensweg goed door te komen in de naam van de Vader-Moeder, Zoon en heilige Geest.

Don Bosco - 10 april 2022 Viering van Palmzondag
Voorgangers: Hermien en Majo. Met dank aan Rita voor het nalezen.
Lector: Agnes – Zang Majo – Organist Herman

GEBED OM WERELDSOLIDARITEIT

Onze Vader die in de hemelen zijt, geheiligd zij uw naam in alle volken op aarde, van welk ras, kleur of godsdienst ook, in alle mensen op aarde, alleenstaand of als partners, met of zonder werk, met of zonder een dak boven het hoofd.
Moge uw koninkrijk komen.

Uw wil geschiede op aarde als in de hemel in alles wat we doen, in de keuzes die we maken, in de

daden van verandering die we zelf stellen en in anderen aanmoedigen.
Moge uw koninkrijk komen.

Geef ons heden ons dagelijks brood, brood waarvoor we werken, voedsel dat we delen, brood dat niemand ontzegd mag worden door van de hebzucht van anderen.
Moge uw koninkrijk komen.

Vergeef ons onze schuld als we veroordeelden in plaats van te ondersteunen, als we niet luisterden naar mensen, maar wel onze mening gaven, als we niet deden wat we moesten doen, als we geen medelijden toonden en vergiffenis schonken.
Moge uw koninkrijk komen.

Leid ons niet in bekoring de bekoring om ons hart, onze oren en ogen te sluiten voor de werkelijkheid
de bekoring van de schrik om ons uit te spreken tegen onrecht
de bekoring van het allemaal teveel

te vinden of dat het allemaal niet veel uitmaakt
de bekoring dat er toch geen alternatief is.
Moge uw koninkrijk komen.

Maar verlos ons van het kwaad, het kwaad van een wereld waar mensen niet meetellen
het kwaad van een gevoel van machteloosheid en verlies van alle hoop
het kwaad van een wereld waar heksen, muren en barrières tussen mensen steeds hoger en hoger worden
het kwaad waar geld belangrijker is dan mensen en waar schulden uit de arme landen tot de laatste druppel wordt geperst.

Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

vrij naar De Open Poort, jg. 86, nr. 5, sep-t.-okt. 2006

GEVEN MAAKT RIJK

Geven maakt rijk
Ik geef graag.
Een lach die jou doet lachen.
Als ik lach, lach jij ook.

Ik geef graag.
Een stoel als jij wil rusten.
Als jij rust, rust ik ook.

Ik geef graag.
Een lied om te troosten.
Als jij opklaart, zing ik mee.

Ik geef graag.
Een gevuld bord op tafel.
Eten is zoveel leuker met twee.

Ik geef graag.
Wat ik heb en wat ik kan.
Geven maakt ons rijk.
spreuk Bond Zonder Naam – april 2022

Het is geen schande om langzaam vooruit te komen wel om stil te blijven staan

Kies elke dag voor wat écht belangrijk is

Voor jou halen we 365 keer de zon op

bzn

Caracashulpfonds

Salomón – 14 jaar José Miguel – 13 jaar Maria Clara – 12 jaar Gabriel 10 jaar en Francesco 7 jaar Cecile – 2 jaar

Via het tijdschrift *vzw Caracas Hulpfonds krijgen we driemaandelijks nieuws uit Campo Rico*.

In dit nummer 1 van januari/februari/maart 2022 laat **Pater Willy Polders** ons kennismaken met de kinderen van het **het gezin Rosales-Silva**.

Nery, de dochter van onze trouwe medewerker **Luis Silva**, woont al bijna tien jaren samen met haar echtgenoot Abraham Rosales en hun zes kinderen in de barrio Cristóbal Colón, een buitenwijk van San Félix.

Graag stel ik u hun kinderen voor. Sommigen zijn geboren in Caracas, de laatsten hier ter plaatse.

DE FAMILIE ROSALES-SILVA

Ze zijn hier komen wonen op vraag van de Paters Salvatorianen die al langer in de barrios van San Félix dienst deden.

De vraag was om als een gewoon gezin te komen leven te midden van een erg behoeftige bevolking. Tussen mensen die hier hun elementaire bestaansmiddelen kwamen zoeken en daaraan hun huwelijk, hun jeugd, hun studies, kortom alles opofferden. Zonder twijfel zochten ze betere levensvoorwaarden, maar verloren hierbij al te gemakkelijk hun familie en toekomst, ja zelfs hun leven uit het oog.

Nery en Abraham vormen een gezin dat uit de bijbel en het gebed de nodige krachten puurt om zich belangeloos in te zetten voor hun medemensen in de barrio Cristóbal Colón van San Félix.

Abraham werkt vooral als schrijver om zijn gezin te onderhouden, meestal in de huizen aan de andere kant van de Orinoco.

Ze delen de problemen van iedereen.

Met de burens onderhouden ze goede relaties.

Ook de kinderen hebben er hun

vrienden. Eenmaal per week doen ze met al de kinderen systematisch huisbezoek, zodat ze ook bij de bevolking bekend geraken en te weten komen wat er precies leeft in hun buurt en waar ze uitgezonden werden tien jaar geleden.

De familie Rosales-Silva Zes kinderen:

Salomón van 14 jaar, José Michel van 13 jaar, Maria Clara is 12 jaar oud, Gabriel is 10 jaar en Francesco is pas 7 jaar geworden. Cecilia is de jongste, ze is twee jaar oud en de lieveling van allen.

*Salomón

Salomón is de oudste van de kinderen. Hij zingt en speelt vlot gitaar. Hij is er vroeg mee begonnen. Het kan ook niet anders omdat zowel zijn vader als zijn moeder er voortdurend mee bezig zijn. Zij leiden de muziek en de zang in de kerk en bij de bijeenkomsten van de gemeenschappen.

Salomón doet het derde jaar humaniora en stelt het goed op school. Zijn ouders sturen al hun kinderen systematisch naar **het college van 'Fe y Alegría'**, op drie kwartier lopen van hun woning. 'Fe y Alegría' is een organisatie van de Jezuiteten in Venezuela. Ze hebben over het hele land scholen opgericht in de armere wijken. Hun devies is: 'Waar de verharde wegen ophouden, daar zetten we onze school neer'. Deze scholen gaan van het eerste studiejaar tot en met de lagere cyclus van de humaniora. Ze zijn gekend om hun degelijkheid. Daarom krijgen ze ook gemakkelijk steun van het buitenland, van landen als Noorwegen.

Vóór de pandemie begon, kreeg iedere student er dagelijks een middagmaal en werd er gezorgd voor een filterinstallatie om het kraantjeswater drinkbaar te maken.

Later wilt Salomón **scheikunde stu-**

deren. Hij houdt er zelfs rekening mee dat hij hiervoor misschien naar het buitenland moet. De scheikunde boeit hem, hij wil ermee verdergaan.

Hij houdt van de barrio en wil er blijven wonen. Alleen stoort het hem dat er te veel huisvuil op straat terecht komt. Als het huisvuil dan ook nog in brand gestoken wordt en hinderlijke rook het huis binnendringt, is zijn liefde voor de wijk iets verder te zoeken. Misschien kreeg hij van deze brandgeur zijn interesse voor de chemie.

Op zijn jeugdige leeftijd (14 jaar) begrijpt hij tamelijk goed waarom zijn ouders naar hier kwamen. Hij vindt het zinvol als hun aanwezigheid bijdraagt tot het geloof in God bij hun burens.

Laatst vertelde hem een vriend op het college hoe een jonge man op straat werd neergeschoten. De moordenaar deed hem een teken om te zwijgen. Dat is ook aangeraden. Verklikkers krijgen geen genade. Vroeg of laat worden ze neergeschoten. De vermoorde man was toevallig ook nog een bekende van de ouders van Salomón. Hij nam regelmatig deel aan de vieringen in de kerk. Het motief voor deze moord is niet gekend. Het toont aan dat het leven hier niet veel voorstelt en zeer kwetsbaar is.

*José Miguel

Na Salomón komt José Miguel aan de beurt. Hij is 13 jaar oud en lijkt als twee druppels water op zijn oudere broer. Het verschil in leeftijd is nauwelijks merkbaar.

José Miguel is vlug als het gaat om zijn toekomst. Hij wil naar het voorbeeld van zijn vader **informatica studeren en nadien lesgeven**. Hij heeft ook nog een tweede **optie, technisch tekenaar** worden. Hij wil mooie dingen maken. Hierin loopt hij weer volledig in het spoor van zijn vader die na een korte carri-

ère als leraar informatica zich vrij snel als schrijver ging toeleggen op houtbewerking en er heel kunstig mee omgaat. Wat hij maakt mag gezien worden.

José is nu **het tweede middelbaar** bezig en studeert graag. Hij heeft ook vrienden op school en in de barrio. Evenals zijn broer Salomó voelt hij zich best thuis in de wijk en verlangt er niet naar om elders te gaan wonen.

*Maria Clara

Tot bij de geboorte van Cecilia was ze het enige meisje tussen vier jongens, iets wat haar strijdlustig heeft gemaakt. Ze is ondertussen 12 jaar en doet **het zesde studiejaar**.

Ze vraagt aan haar broers om niet te lachen met hetgeen ze me wil vertellen. De twee oudere broers zwijgen dan ook eerbiedig als ze zegt dat ze **later danseres** wil worden. De twee jongste kinderen kunnen het echter niet laten en lachen ermee tot ze van hun stoel vallen.

Ze heeft ook nog een tweede optie. Ze wil **lekkere koekjes leren bakken**. Daar lacht niemand mee. Iedereen heeft er algoesting in.

In de parochie was er laatst een cursus over koken en gebakjes maken. Maria Clara heeft er geen enkele les van gemist.

*Gabriel

Gabriel is tien jaar oud en laat zich niet overtroeven door zijn oudere broers.

Hij wil later een **bekende youtuber, een veel gevraagde chefkok en als toemaatje ook papa worden**.

Op school doet hij het goed. Hij gaat ook graag. Met drie oudere broers in dezelfde school en ééntje nog na hem is hij geen onbekende bij onderwijzers en personeel.

Hij heeft er plezier in dat zijn familienaam dikwijls te horen is zowel in het schoolgebouw als op de speelplaats.

Als er gezongen wordt, dan zoekt hij onmiddellijk de **pandareta**, want hij voelt er zich actief bij betrokken.

Zijn enige opmerking gaat over de straat waar ze wonen. Die moet verhard zijn en liefst in beton. Nu is het alleen maar modder als het re-

gent en veel stof bij droogweer. Ook stoort het hem dat er veel afval op straat terecht komt.

*Francisco

Francisco is nummer vijf van de familie. Hij is pas zeven jaar en gaat naar het **eerste studiejaar**.

Hij heeft er lang naar verlangd omdat hij alleen thuis bleef als zijn vier oudere broers naar school gingen. Als er gezongen wordt dan haalt hij er een lepel bij, zoals je op de foto kunt zien. Hij zorgt zo voor de ritmische begeleiding.

Later denkt hij **winkelier** te worden. Het is nog te vroeg om veel over zijn toekomst te zeggen.

Hij houdt ervan hier te wonen, ofschoon hij wel schrik heeft als hij buiten hoort schieten. Maar in huis voelt hij zich heel veilig.

*Cecilia

Dit is de jongste. Ze is twee jaar oud en de lieveling van allen.

Het Caracashulpfonds

Aanvankelijk opgericht om Eugén Vanhoorenbeke, eerste pastoor van Don Boscoparochie, de nodige gelden te bezorgen voor zijn afreis naar Caracas, voor uitrusting en levensonderhoud, groeiende gaandeweg uit tot een heus steunfonds voor de bewoners van Campo Rico die zich onder impuls van hun Padre Eugenio, wilden bevrijden van passiviteit, armoede, bijgeloof en onwetendheid. Ook na het overlijden van Eugén in 1982 is het Caracas hulpfonds blijven steun bieden.

Wil je nader kennis maken met het **Caracashulpfonds**, dan kan je terecht bij **Eddy Deroost**, Verenigingsstraat 41 te 3010 Leuven (016/25 35 23)

VZW Caracashulpfonds – Driemaandelijks tijdschrift

Uit nr 1 januari/februari/maart 2022
Verantwoordelijke Uitgever: Eddy Deroost
Rekeningnummer van het Caracashulpfonds: BE06 4510 2248 0122

Wil je het project van de studiebeurzen steunen, dan kan je je bijdrage storten op dit gegeven rekeningnummer. Voor een bedrag van 40 euro of meer ontvang je een attest wegens schenking. Dit bedrag kan je vervolgens in mindering brengen van je jaarlijkse belastingaangifte.

Waarom we allemaal paaskinderen zijn

Er zijn werken in de straat en ze hebben de elektriciteit afgesloten. Op slag is er geen licht, geen verwarming, geen radio en geen WiFi meer. We hebben nog snel thee gezet die we warm houden boven een theelichtje. Verder zit koken er voorlopig niet in.

Gelukkig schijnt de zon. De poetsvrouw kan niet stofzuigen en ze gaat dan maar alles te lijf met water en dweil. We horen geen deurbel. Ook de slijpschijven en drillboren

van de talrijke verbouwers in onze buurt zwijgen vandaag. Alleen de vogeltjes fluiten.

Het zal niet langer dan een dag duren, misschien zelfs maar een halve, hebben ze ons verzekerd. De opstanding is nabij.

Uitkijken naar licht en warmte, het zit diep in onze vezels. Na een tijd van duisternis en kou snakken we naar het licht in elkaars ogen, naar de warmte van elkaars armen. Zoals de vrienden van Jezus na die vreselijke kruisdood lamgeslagen waren. Tot ze met Pasen stilaan weer konden geloven. In het licht van het goede dat altijd verder gaat. In de warmte van de liefde die sterker is dan de dood.

Eerst waren er een paar taaie vrouwen, die geloofden ondanks alles. Later kwamen er meer en meer mensen bij, die waar maakten dat Jezus niet voor niets gestorven was. Tot in onze tijd geven we dat licht aan elkaar door.

Maar er is een nieuwe Paaskaars. Jezus leeft omdat het goede nooit sterft. En dat geldt ook voor ons. God staat aan onze kant, aan de kant van het goede. Samen houden we het licht brandend, op weg naar zijn nieuwe wereld.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/?s=paaskinderen>)
gepubliceerd op 4 april 2022

PEN

Wat je zeggen wilt heb je eerder gezegd met je mond dan met je pen, omdat de afstand tussen je denkmachientje en je mond korter is dan de afstand tussen je denkmachientje en je hand.

Daarna komt nog eens het verwoorden in letters, die je één voor één vorm moet geven. En omdat dat zoveel tijd kost en 't veel sneller gaat met je mond, wordt er zo grenzeloos veel gewauweld.

Als mensen veel praten betekent dat lang niet altijd dat ze ook veel te zeggen hebben.

Toon Hermans in "75 woorden"

PEULTJES

Je eigen peultjes doppen, is nogal een stoere uitspraak. Je mag je peultjes best met een ander doppen.

Wie zegt dat je dat alléén moet doen?

In de liefde zijn jouw peultjes mijn peultjes en mijn peultjes de jouwe. Met andere woorden: we doppen onze eigen peultjes samen.

Over doppen gesproken. Goed uit je doppen kijken is niet voldoende als je niets ziet met je hart.

Toon Hermans in "75 woorden"